

ایران

صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیرمسئول: مهدی شفیعی
سرمدیر: جواد دلیری

آذان ظهر ۱۳/۰۶ | آذان مغرب ۱۹/۵۶ | نیمه شب شرعی ۰۰/۲۴ | آذان صبح فردا ۵/۰۶ | طلوع آفتاب فردا ۶/۳۴

امام‌علی‌علیه‌السلام:

هرکس کینه را از خود دور کند، قلب و عقلش آسوده گردد.

سخن روز

تصنیفغزلالحکم‌ودر‌الکلم‌ص۱۲۹،ج۶۷۷۴

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰
تمایر: ۸۸۷۶۱۲۵۴
ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳
روایط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
مندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌چم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۴۸۸۹۶۳-۵
http://irannewspaper.ir

نگاره

سهیل محمدی

#مکانیسمِ ماشه

شورای امنیت سازمان ملل اعلام کرد که این **هشتگ** ۱۳ عضو خود در موقعیتی نیست که اقدامات بیشتری در قبال ایران انجام دهد و در واقع درخواست امریکا برای فعال‌سازی مکانیسم ماشه را رد کرد. این‌ خبر بازتاب زیادی بین کاربران ایرانی و خارجی داشت که بسیاری از آنها این مسأله را نتیجه برجام و به معنای افول قدرت امریکا دانستند: «سفیر امریکا در سازمان ملل اعضای شورای امنیت – از جمله متحد دیرینه خود انگلیس – را به «نداشتن شجاعت»، «فقدان قضاوت اخلاقی» و «جانبداری از تروریسم» متهم کرد. این استیصال و انزوای امریکا محصول عملکرد وزیر و مدیرانی است که در ایران به «غرب‌گرایی» متهم می‌شوند، «امریکا از طرف سازمان‌های بین‌المللی در تنگنا و تنهایی قرار گرفته‌این شکست امریکا نتیجه برجام است.» «امریکا در طول تاریخ سازمان ملل هیچ وقت انقدر منزوی نشده بود. حتی بین متحدین سنتی خودش یعنی آلمان و فرانسه و بریتانیا دیگه اعتبار

شهروند مجازی

خداحافظ مسی

رفتن لیونل مسی از تیم بارسلونا آنقدر عجیب بود که از سه‌شنبه شب و اعلام این خبر تا دیروز بحث درباره‌اش در شبکه‌های اجتماعی ادامه داشت. طرفداران تیم بارسلونا از ناراحتی‌شان می‌نوشند و بسیاری از فوتبالی‌ها تیم بعدی مسی را پیش‌بینی می‌کردند. طبق معمول با این ماجرا خیلی‌ها هم شوخی کردند: «از رفتن مسی با مایی که خداحافظی رونالدینیو رو دیدیم حرف نزنید»، «دیدن بارسا بدون مسی؛ وحشتناکه و دیدن مسی بدون بارسا؛ جذاب. بیاییم قبول کنیم همه‌مون به وسوسه‌ای برای رفتن لیونل مسی از تیم

عکس مسی (سمت چپ) در رختکن تیم بارسلونا و پس از شکست سنگین مقابل بایرن مونیخ تماشای این قاب داشتیم. فقط تصور کنید مسی، نیمار و امپابه‌توویه تیم، یا مسی،

مجید مجیدی: ساخت فیلم درباره امام حسین(ع) جزو آرزوهایم بوده است

فیلم مثل کتاب نیست که وقتی ساخته‌شد آن را بتوان تغییر داد، اگرچه آرزو دارم فیلمی درباره امام رضا(ع) و امام حسین(ع) بسازم، ولی پرداختن به چنین شخصیت‌هایی سخت است و حساسیت‌ها کار را برای فیلمساز دشوار می‌کند. ساخت فیلم درباره امام حسین(ع) جزو آرزوهایم بوده است. اما پرداختن به این مقولات کار سختی است چون احتیاط‌های زیادی برای آن وجود دارد. جادارد در این باره به فیلم آقای درویش درباره امام حسین(ع) – رستاخیز- اشاره کنم که شاهد بودم چه رنجی کشیدند و قطعاً بر کات این کار نصیب ایشان خواهد شد با این حال همان اتفاق ما‌شان می‌دهد که حساسیت‌ها کار را برای فیلمساز در این حوزه سخت می‌کند.

بخشی از سخنان کارگردان فیلم«محمد رسول‌الّٰه(ص)» در نشست خبری سوگواره فیلم کوتاه «سوگ در خانه»/ ایستا

باید و نباید‌های روایت قیام عظیم عاشورا در آثار نمایشی

تئاتر مکارم‌الاخلاق است

را ببینیم؛ پس همان‌طور که آمد حرف مهم و اتفاق اصلی باید آن باشد که از تولید نمایش‌های سطحی، ضعیف، دم دستی و پر از تحریف دوری کنیم. تئاتر رسالتی جز آگاهی‌بخشی و اندیشه‌ورزی ندارد و این اندیشه و آگاهی متعالی را تبیین می‌کند و در جامعه توسعه می‌بخشد. اصولاً تئاتر تنها و تنها مُبلغ ارزش‌های اخلاقی و انسانی و اندیشگی است و به دلیل زنده بودن و مشارکت تماشاگر در اجرا، تأثیری صدچندان بر مخاطب خواهد داشت. پس از همین رهگذر می‌توانیم مسیر راه را طوری تبیین کنیم تا به سمتی برویم که نمایش‌های مذهبی‌مان همین چنین باشد و این مهم، یعنی تعقل و اندیشه‌ورزی و مکارم اخلاقی در آیین و مذهب ما بسیار مورد تأیید قرار گرفته است؛ در احادیث تأکید شده که یک ساعت اندیشیدن افضل از هفتاد سال عبادت افضل است و همین نشان از جایگاه فکر و اندیشه در دین و مذهب ما دارد. تئاتر ما هم باید مکارم اخلاق باشد و مسیری را برود که تمامی انبیا پر آن تأکید داشته‌اند و این راه همان ترویج اخلاق و انسانیت است. خوانند در قرآن بارها به نیکی در حق پدر و مادر تأکید می‌کند و آیا همین آیه‌ها نمی‌تواند موضوع هزاران تئاتر و فیلم در کشور ما باشد؟ آیا قرآن با آن نگاه درخشان و قصه‌وار خود دربرگیرنده هزاران سوره برای ساخت فیلم و در تئاتر در موضوع‌هایی که در این کتاب شریف می‌آید نیست؟ باید روی این موضوع ها کار کرد و قیام عاشورا نیز از همین منظر می‌تواند در آثار نمایشی ما بازتاب داشته باشد و راهش تفکر و تعقل است و مذاقه در مسأله؛ باید فکر کنیم چگونه می‌توان اندیشه این قیام عاشورایی را که همه چیز را در خود دارد در شکلی زیباشناسانه روایت کنیم و در قالب اندیشه و آگاهی‌بخشی آن را به مخاطب منتقل کنیم.

باید گفت که در هنرهای نمایشی نتوانسته‌ایم آن‌طور که باید و شاید در زمینه خلق آثار ی موضوع قیام عاشورا خلافتانه عمل کنیم و نه فقط در تئاتر، بلکه در سینما هم این کمبود و خلأ به چشم می‌آید و اگر در سینما، «روزواقعه» را هم نداشتیم آن‌وقت می‌توانستیم بگوییم که تقریباً هیچ کاری انجام نشده است و این تأسفبار است. برخی می‌گویند باید از شعار دوری کرد اما به عقیده من شعارزدگی بد است، نه شعار، یعنی اگر ما بدون توجه به بعد زیباشناسی و حسی که هنر در ذات خود دارد بخواهیم به مسأله‌ای بپردازیم طبیعی است که نمی‌توانیم روی مخاطب اثری عمیق و البته درست بگذاریم و این امری بدیهی است. با این همه به این نکته هم باید توجه کرد و مصداق آورد که همیشه شعار دادن بد نیست. شعار باعث می‌شود سربلوه حرکت و پویایی باشد که مسیری را برای رسیدن به هدف روشن‌تر و مشخص‌تر کند و انسان‌های دغدغه‌مند را همگراتر. نگاه کنیم به سینمای امریکا که کاملاً شعار است و شما از بهترین تا نازل‌ترین فیلم‌های تولیدی در هالیوود این شعار را می‌بینید و آنها می‌دانند که شعار بد نیست بلکه نازل کردن یک موضوع یا پرداخت بد و دم دستی بد است و از هنر به دور. من از خوانندگان این یادداشت و دوستان و همکاران هنرمندم سوال می‌کنم که چرا در فیلم‌های امریکایی آنقدر ما با نماد «پرچم» سروکار داریم و در یک فیلم چیزی حدود ده بار پرچم امریکا را می‌بینیم اما در فیلم‌های ایرانی بعید به نظر می‌رسد حتی یک بار پرچم مقدس کشورمان

یادداشت

کوروش زارعی

بازیگر

بگذاردید دوسالانه‌ها با ابزار هنر شرایط بحرانی کنونی را تغییر دهند

بحران جهانی کرونا در طی ۲۵۰ سال اخیر بی سابقه بود و مشابه آن را سراغ ندارم. بحرانی که نه جنگ قرن‌هاست و نه زیست‌محیطی بلکه یک بحران عاطفی است. بشر در جایی قرار گرفته که ناچار است تغییر نگرش و بازمینی در تمام مسائل زندگی اش داشته باشد و این به‌طور جدی در عرصه عواطف است. هشتمین دوسالانه مجسمه سازی هم مثل سایر گردهمایی‌ها تلاش می‌کند تمام مسائل را مثل سابق ادامه دهد. نمی‌دانم چرا نامش را دوسالانه گذاشته‌اند. چگونه می‌خواهد این بحران را تجلی دهد؟ یا می‌خواهد با تقلید از گذشته یا بی‌نیال‌های جهانی به راهش ادامه دهد؟ احتمالاً ما آثارهای نظامی را در هنر نش می‌دیدیم و خشونت در سراسر جامعه جهانی در حال فراگیری است و ما هم در کشور خودمان به آن دامن زده ایم. انجمن ها حاضر نیستند نسبت به تزریق رفتارهای نامتناسب با فضای شهری موضع‌گیری کنند. بخشی از آن‌ها هم به هنر مربوط می‌شود چرا که هنرمند بایدالگوی درست به جامعه بدهد، نه اینکه مصلحت‌جویانه به دنبال رفتار عاقبت طلبانه باشد. اکنون وقت دوباره دیدن تمام معضلاتی است که بشر ایجاد کرده و ناشی از یک عقب ماندگی عاطفی است که هر روز هم به آن اضافه شده است. در چرخه اقتصادی امروز عاطفه و مسائل عاطفی بازاری را ندارد. در نتیجه عاطفه حقیرتر از قبل شده است. و معضلاتش به صورت زیست محیطی و جنگ قدرتها ی اقتصادی در آمده است. حالا که مردم بیگانه ستیز شده‌اند و جامعه نیز خشن شده است در این شرایط اینگونه برگزاری دوسالانه که آثار خلق شده ارتباطی با معضلات کنونی ندارد با آن مشکل دارم. من با خود برگزار می‌کنم بی نیال ها و دوسالانه‌ها و همايش‌ها مشکلی ندارم. اتفاقاً باید هم برگزار شود. اما نه به گونه‌ای که دوسالانه‌ای ایجاد کنیم که حکم مسکن داشته باشد و بگوییم که همه چیز عادی است. البته بحث من بحث کشورمان فقط نیست بلکه یک مسأله جهانی است. بازگشت به بنیان‌ها و کلان روایت‌ها و دوباره بینی مجموعه شرایط یک اتفاق ضروری است. به اندازه‌ه‌ها برای تنفس. این دورانی است که انجمن‌های هنری باید به نفع جامعه برای همبستگی مشترک مقابله با کرونا قدم بردارند و نه تنها دوسالانه برگزار کنند بلکه فعالیتشان را بیشتر کنند آن هم برای تدوین چگونگی برخورد عاطفی با این بحران است. ما نباید با انکارهای نظامی با این بحران برخورد کنیم که شکستش می‌دیدیم و بیروش می‌کنیم. آیا می‌توان جامعه پسا کرونا را نادیده گرفت؟ آیا هنر باید به کاسبی تبدیل شود؟ یا وظیفه دارد که مجموعه قابلیت‌های انسانی را برای یک جامعه پیشرفته آماده کند. آیا باید هنر را به واسطه چند جراحی یا عرصه اقتصادی حقیر کنیم؟ اگر نگاهی به جهان بیندازیم و آمار فقر و گرسنگی، تخریب گونه های حیاتی، واز بین بردن جنگل‌ها و حیات وحش را ببینیم که همه و همه باعث رشد خشونت و نظامی‌گری شده، خواهیم دید که ارزش‌های انسانی در معرض خطر است و هیچ راهی جز تغییر نگرش انسانی که ابزارش هنر است وجود ندارد. اینکه تمام بدیهیات زندگی از پادمان برود و فکر کنیم که بی نیال ونیز چگونه کیوریتور می‌کند و از آن تقلید کنیم کاملاً اشتباه است. من با دوسالانه‌ای که به آن چیزی تزریق می‌شود تا زمینه اتفاقات زندگی بشر تا دوسال گذشته در آن دیده نشود مشکل دارم.

«کوی طیب»ی

برای دشت کربلا

اگر در عرصه فیلمسازی و هنرهای نمایشی برای ایام محرم و عاشورا آثار کم ساخته شده است، باید گفت در حوزه موسیقی آثار خوب و ماندگاری یکی از آن هنرمندان است که کارهای ماندگاری در عرصه موسیقی مذهبی و موسیقی جنگ از خود به یادگار گذاشته است.

نام و هنر صادق آهنگران با واژه‌هایی همچون انقلاب اسلامی، کربلا و عاشورا پیوند خورده است و به اعتقاد او مداح باید به اهل بیت علیم‌السلام است. رعایت کند. یعنی عزاداری برای انمه اطهار باید برپار و پرنعمت باشد.

او طی سال‌ها فعالیت در زمینه موسیقی‌های انقلابی و مذهبی آلبوم‌های متفاوتی منتشر کرده که برخی از آثار او ابزار ارادت به اهل بیت علیم‌السلام است.
آثاری همچون «داغ‌ازلی»، «دشت کربلا» و «عطش و آتش» که هر کدام از این آلبوم‌های مذهبی زیبا و شنیدنی آهنگ‌های در وصف واقعه کربلا و امام حسین(ع) است. او امسال نیز آلبوم تازه‌ای مناسب با ایام محرم منتشر کرده است که به علاقه‌مندان این ژانر از موسیقی پیشنهاد می‌شود، آلبومی با نام «کوی طیب» که مانند دیگر آثار او شنیدن آن خالی از لطف نبوده و از قواعد شعری و موسیقی اصولی برخوردار بوده است.

اشعار این آلبوم از قاسم صرافان است و شامل

شش قطعه بوده، قطعاتی چون «کوی طیب»، «علی اصغر(ع)»، «خواهر غم‌پرور»، «اتمام حجت»، «سرو رو سالاردین»، «لیان تشنه» و «شام غریبان» که شه‌ریور امسال و به سفارش معاونت امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران تولید شده است.

عکس نوشت

تابلوی نقاشی «توبه‌حر» یکی از آثار ماندگار در زمینه واقعه عاشورا است.
کاظم چلیپانقاش این تابلو در «توبه‌حر» لحظه‌ای را به نمایش می‌گذارد که ح‌ربن ریاحی پس از بازگشت از سپاه دشمن نزد امام حسین(ع) آمده تا توبه کند.
این تابلو در ابعاد ۱۷۰ در ۱۴۰ سانتیمتر با تکنیک رنگ روغن خلق شده و در گنجینه آثار حوزه هنری نگهداری می‌شود.

نه خستگی، نه تشنگی، نه گرسنگی، نه اینهمه داغ می‌چکدام تاب از کف عباس نرپوده و توانش نفروسته، اما دیدن تشنگی حسین و بچه‌های حسین، طاقتش را سوزانده و او را راهی شریعه کرده است.

سقای آب و ادب
سید مهدی شجاعی
انتشارات کتاب نیستان

عمو آب آب ...

آب را به روی بچه‌های آسمان بسته‌اند.
لب‌های زن‌ها و کودکان خشکیده است.
مردم‌امور
می‌شود تا مشک آبی به اهل حرم برساند.
مثل عقابی پریال‌های اسب سوار می‌شود و به سمت دریا کشیده می‌شود.

فصل برگریزان است و مرد می‌خروشد و برگ‌های زرد در زیر سم‌های اسبش له می‌شوند.
پشت سرش ابری سیاه سرفه می‌کند؛ پیش رویش دریایی تشنه منتظر استاده است.
مرد با شتاب می‌تازد و راه در پشت سرش گم می‌شود.
ا برها همچنان می‌غردند و اوبی هیچ و اومه‌ای همچنان پیش می‌رود.
کم‌کم دریا برایش آغوش باز می‌کند. موج‌ها به احترامش برمی‌خیزند. فرشته‌های نگران، لبخند می‌زنند.
لب‌های ترک خورده مرد، همچون کیوتری به سمت خنکای آب پرمی‌کشد.

دست‌های ماتم زده مشک، با آب آشنای می‌شود.
صدای نوزادی شش ماهه دل مرد را می‌لرزاند. از جاکنده می‌شود.
نگاه شعله‌ورش به سمت خیمه‌های افروخته می‌چرخد.
مرد تشنه، مشک سیراب را به دوش می‌اندازد.
حالا پشت سرش دریایی نگران، پیش رویش برگریزان...
حالا ساقی مست است و میخانه در آتش!

ا بری هراسان بادلی سیاه می‌غرد!
برگ‌های زرد زیر پاهای اسبش می‌شکنند و مرد به سمت کودکان تشنه می‌تازد.

رعدی می‌غرد و تیری به چشم‌های بی‌تابش بوسه می‌زند.
برق شمشیری از پشت سر بازوان رشیدش را نشانه می‌رود. مشک به گریه می‌افتد.

ساقه نخلی می‌پیند و می‌شکند.
گلوی مشک خشک می‌شود. مرد از فراز آسمان به زمین می‌افتد. پشت آسمان خم می‌شود. صدای ناله‌ای از عرش بگوش می‌رسد.

اسبی بدون سوار خون چکان و سوگوار به سمت خیمه‌های سوخته از عطش قدم برمی‌دارد.
دودست که خنک‌ای آب را چشیده‌اند، کنار ساحل جامی‌مانند.
صدای چند کودک، سوار بر شانه‌های باد، نزدیک می‌شود:
«عمو جان!.. عمو جان!.. عمو!

به نام تاریخ

■ ۶ شهریور

تولد	درگذشت
حسین پناهی	عبدالقادر بن حبیب
بازیگر و شاعر	عارف و شاعر فلسطینی
تولد: ۱۳۳۵	تولد: نامشخص
درگذشت: ۱۳۸۳	درگذشت: ۱۵۰۹ میلادی

■ ۷ شهریور

تولد	درگذشت
یوهان ولفگانگ گوته	نلسون شکس
نویسنده آلمانی	نقاش آمریکایی
تولد: ۱۷۴۹	تولد: ۱۹۳۷
درگذشت: ۱۸۳۲	درگذشت: ۲۰۱۵

■ ۸ شهریور

تولدها	درگذشت‌ها
انگرید برگمن	پرنیاز ایزدیار
بازیگر سوئدی	بازیگر
تولد: ۱۹۱۵	تولد: ۱۳۶۴
درگذشت: ۱۹۸۲	

■ درگذشت‌ها

تولد	درگذشت‌ها
جین وایلدر	جین وایلدر
بازیگر و کارگردان آمریکایی	
تولد: ۱۹۲۳- درگذشت: ۲۰۱۶	

گلرام رضا روحانی	سیدعلی طباطبایی
شاعر و طنزپرداز	بازیگر
تولد: ۱۲۷۶- درگذشت: ۱۳۶۴	درگذشت: ۱۳۹۴

■ ۹ شهریور

تولدها	درگذشت‌ها
سیماتیرانداز	سپه‌لارضوی
بازیگر	بازیگر
تولد: ۱۳۴۹	تولد: ۱۳۳۳
یاور تورنگ	ژاک لویی داوید
تدوینگر	نقاش فرانسوی
تولد: ۱۳۳۷	تولد: ۱۷۴۸- درگذشت: ۱۸۲۵

■ درگذشت‌ها

محمد کریم پیرنیا	محمد بهرنگی
پدر معماری سنتی ایران	نویسنده
تولد: ۱۲۹۹- درگذشت: ۱۳۷۶	تولد: ۱۳۱۸- درگذشت: ۱۳۴۷
فرهاد مهراد	فرهاد مهراد
خواننده	
تولد: ۱۳۲۲	درگذشت: ۱۳۸۱